Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

"Sto fram vitne A.B., födt......., bopel.......
stilling...........gjort kjent med vitneplikt og vitne-
ansvar og formanet. 115700

Vitnet forklarer at hun tidligere i en årrekke hvert år var en del i Kjöbenhavn hos sin veninde etatsrådinne Bloch, og gjennom henne deltok i selskapelighet. Det år Norges krone ble tilbudt prins Carl av Danmark, var således vitnet i Kjöbenhavn. Hun vanket da, som i de övrige år, i en krets som stod den danske kongefamilie meget nær. I denne krets var f.eks. stiftsprovst Jacob Pauli som var kongelig konfesjonarius og hadde konfirmert og viet alle de kongelige. Vitnet kom i hans hus. Videre vanket i kretsen advokat Fritz Zahle som var far til minister Herlof Zahle i Berlin. Advokaten var en av de höyeste frimurere i Danmark. Vitnet vanket meget i hans hus. Av andre i kretsen nevner vitnet: Admiral Albech, admiral Zachariae, admiral Koefoed, admiral Gadd.

Vitnet forklarer at i tiden omkring det norske kongevalg var prinseparet Carl og Maud dagens samtaleemne. Vitnet hörte fortalt at prins Carl ikke vilde motta tilbudet fra Norge p.gr.a. at prinsesse Maud vegret seg. Danskene fant det galt av Carl at han ödela sin framtid for hustruens skyld, og var forarget over at Maud hindret mannen i å bli konge. Maud vilde helst være privatmenneske. Hun var ansett for å være sky. Vitnet antar at dette var en av årsakene til at Maud ikke vilde til Norge som dronning, men når hun vegret seg, var det også på grunn av den lille prinsen. Hun var jo hans adoptivmor. Prins Carl skulde ha sagt: "Når min lille Maud ikke vil, vil heller ikke jeg." Imidlertid kom det telegram fra kong Edvard av England til Maud hvor det stod at hun hadde å adlyde. Dette var almindelig kjent i den för nevnte krets, hvor vitnet vanket. Prinseparet bodde da i Bredgade, (i 2nen etasje, over Höyesterett).

Kort tid etter at prinseparet var reist til Norge, kanskje 8--10 dager etter, deltok vitnet i en middag i Kjöbenhavn. Hun husker ikke hos hvem - eller i hvilken anledning middagen ble holdt, men de fleste av den krets som för er nevnt, var antagelig tilstede der. Vitnet hadde Mauds danske livmedikus tilbords. Vitnet fikk det

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

inntrykk at han hadde ytret önske om å få henne tilbords fordi hun var norsk. Navnet hans husker vitnet ikke. Denne livmedikus fortalte vitnet ved bordet - så flere måtte höre det - at Alexander var sönn av prinsesse Victoria og en engelsk offiser. Det hadde bestått et kjærlighetsforhold mellom disse to, og de vilde gifte seg, men parlamentet nektet dette. Da Victoria fortalte sin far at hun ventet et barn, sendte Edward et telegram til Maud i Kjöbenhavn, og befalte henne å komme til England straks. Dette var noen måneder för Victoria ventet barnet. Maud reiste straks til England, uten å vite hva det gjaldt. Etter framkomsten gjorde hennes far henne kjent med den forestående skandale i familien, og sa at hun måtte redde dem. Han sa videre: "Du er syk, ingen må se deg". Videre sa han at går det galt med Victoria, heter det at du har vært syk. Får Victoria et barn, må du adoptere det. Alt dette fortalte vedk. livmedikus vitnet under middagen. Videre fortalte han at i Danmark visste man ikke annet enn at Maud var syk. Da det så ble sendt melding om at Maud hadde fått en gutt, vilde en krets dansker forhindre videre kunngjöring av dette, fordi de mente det måtte være lögn. Det var av danske læger konstatert at Maud ikke kunde få barn. Det ble fra dansk hold gitt uttrykk for dette overfor meldingen fra England. Deretter ble det svart tilbake fra engelsk side at det var foretatt keisersnitt, og det var et så vanskelig tilfelle at danske læger ikke kunde foreta det. Livmedikus var meget stött over dette, og mente det var lögn. Han fortalte videre at Victoria [illegible] sinnsyk, og den engelske offiser skjöt seg. Vitnet [illegible] opphold i Kjöbenhavn den oppfatning at hva hun har [illegible] fortalt om prins Alexander, var almindelig kjent i d[illegible] Hun [illegible] i Kjöbenhavn. Grunnen til at [illegible] adoptere Victorias sönn, anta[illegible] vitnet [illegible] jo var gift og var Victorias [illegible] Hun hör[illegible] int[illegible] at Edward kund[illegible] adops[illegible] Dan[illegible] mente at Maud var en ærlig [illegible] ikke vilde [illegible] nordmennene ved å utgi gut[illegible]

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

vordende tronarving - for sitt barn. På forespörsel om det i det nevnte telegram fra kong Edward til Maud ikke kunde tenkes å være brukt annet uttrykk enn "adlyde" - f.eks. uttrykket at Maud måtte være snild pike og föye seg - uttaler vitnet at det er ordet "adlyde" som har festet seg i hennes erindring.

Vitnet gir uttrykk for ikke å ha reflektert synderlig over at livmedikus kunde löpe en viss risiko ved å fortelle slike ting som för er nevnt. Vitnet antar at han gjorde det fordi hun var norsk. Prinseparet var jo alt reist til Norge, og dessuten lot det til at hele kretsen kjente til historien, fordi de alle snakket om dette.

Vitnet tilföyer at hun har den beste oppfatning av hva för nevnte livmedikus fortalte om prins Alexanders herkomst er sant. Vitnet husker at endel av de personer som satt vis a vis henne ved bordet under middagen, lo av vitnet fordi hennes ansikt viste slik forbauselse, og fordi vitnet til å begynne med var i villrede med hvorvidt livmedikus nærmest spökte med henne, eller fortalte sannheten. De nevnte andre personer lot til å kjenne historien fra tidligere og å vite at sammenhengen virkelig var som av livmedikus meddelt. Flere av de tilstedeværende sekunderte nemlig livmedikus under hans beretning. Også ved senere anledninger under sin deltakelse i Kjöbenhavns selskapsliv har vitnet fått det inntrykk at det i Kjöbenhavn var almindelig kjent innen overklassen at prins Alexander ikke var Mauds sönn. Det ble ved mange anledninger talt om dette.

Opplest og vedtatt i möte den 17. mai 1944.

Vitnet ble edfestet. Vitnet pålas påny såden taushetsplikt som hun ble foreholdt allerede den 15. mai 1944.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]